

Vi mener faktisk, at ordet reformer gerne skulle genfinde den værdi, det havde i Stau-nings og i Jens Otto Krags tid, hvor reformer var noget, der skabte bedre forhold for flere. Det er det, der er ideen med reformer. Det kan den her regering ikke. Det kan den ikke i kraft af skatte-stoppet. Det kan den ikke i kraft af, at den alene tænker på dagen og vejen, og at den ikke har blik for de kommende generationer.

Derfor har SF i forbindelse med finanslovfor-slaget og i øvrigt også i forbindelse med vores nye udspil, »Ny velfærd« som vores svar på Vel-færdskommissionens udspil peget på det helt afgørende i, at der, hvor vi skal sætte ind, er med forebyggelse over en bred front. Jeg har nævnt arbejdsmiljø som det helt åbenlyse eksempel, hvor der ligger milliardbesparelser.

Faktisk er det da også sådan, at Velfærdskom-missionen, som ikke kan anklages for at komme med særlig mange genialiteter, dog trods alt har peget på et emne, hvor de mener, man bør sætte ind, og det er netop forebyggelse.

Nu ved jeg, at det ikke er alle, der har læst rapporten, men jeg kan bekendtgøre, at hvis man kommer så langt, at man når til kapital 15, side 18, så vil man finde frem til, at Velfærds-kommissionen dér meddeler, at der ligger et fan-tastisk besparelspotentiale for det offentlige ved at investere mere i bedre arbejdsmiljø – det har beskæftigelsesministeren bekræftet i dag – og at der ligger væsentlige milliardbesparelser for det offentlige ved at investere i forebyggelse, bedre kost, mere motion og forebyggelse af livs-stilssygdommene.

Op så konkluderer Velfærdskommissionen: Det har vi i øvrigt ikke ressourcer til at gå nær-mere ind i, derfor har vi ikke beskæftiget os med det. Nej, og hvad kommer der så ud af det? Ja, så kommer der det ud af det, at vi skal skære ned på efterlønnen, vi skal skære ned på pensioner-ne, og vi skal afkorte dagpengeperioden. Det er meget fattigt.

SF vil en anden vej, og det er også derfor, vi i forbindelse med de her finanslovforhandlinger har foreslået, at vi burde etablere et forebyggel-sesministerium, hvor al lovgivning i det her Fol-keing blev screenet for forebyggelseselementer-ne, for det vil sætte fokus.

Det vil forandre hele tankegangen, når man laver lovgivning, at man skal sikre sig, at det har den bedst mulige effekt på forebyggelse, for det vil gøre, at finansministeren – ikke den nuvæ-rende, for så lang tid sidder den nuværende fi-nansminister ikke, men den fremtidige – vil

kunne se det glædelige i, at da man udviste retti-dig omhu og investerede i forebyggelse og der-med i fremtiden, så kom der afledte besparelser i den offentlige økonomi siden hen.

Det er et af de områder, vi mener, der skal sat-ses på for at sikre fremtidens velfærd. Det er ikke med i finanslovforslaget fra regeringens si-de.

Det næste er, hvor man skal sikre fremtiden. Det skal man gennem investeringer i uddannel-se og forskning. Det har vi diskuteret ofte, og hver gang regeringens repræsentant er på taler-stolen, slynger vedkommende om sig med milli-arder, sådan at befolkningen kan få det indtryk, at den her regering virkelig satser på uddannel-se og forskning. Og hver eneste gang regeringen gør det, er vi nødt til at bede finansministeren om skriftligt at oversende virkeligheden til Fi-nansudvalget, og så konstaterer vi, at der sam-menholdt med bruttonationalproduktet faktisk bruges relativt færre penge til forskning end hidtil. Så det går den forkerte vej.

Det er også utrolig kortsigtet, for hvordan er det, vi skaber fremtidens arbejdspladser? Det gør vi via forskning, det gør vi via en forøgelse af befolkningens uddannelsesbaggrund.

Så er der et tredje element. Som jeg også har nævnt tidligere i dag, måles kvaliteten af et sundt velfærdssamfund på, hvordan man be-handler de dårligst stillede i samfundet. Og der må man altså konstatere, at på trods af at vi er et af verdens rigeste lande, så er vi i en situation, hvor regeringen og Dansk Folkeparti udnytter deres flertal til at øge ulighederne i samfundet.

De bruger deres flertal til at sige, at de velstil-lede skal have skattelettelse, og de dårligst stil-lede skal have skåret i deres offentlige ydelser. På trods af at de er sat ud på et sidespor, og at de bliver marginaliseret, har man åbenlyst skåret i kontanthjælpen for 22.000 borgere. På trods af at det faktisk går økonomisk godt, på trods af at der kommer flere i beskæftigelse, så er vi altså i en situation, hvor der er nogle, som ikke kan komme med på vognen. Og takken til dem fra samfundets side er: Vi skærer i jeres ydelser, så-dan at jeres børn i endnu højere grad kommer til at leve i relativ fattigdom.

KL 15.05

Det kan vi ganske enkelt ikke være bekendt. Vi kan ikke være bekendt i så rigt et samfund, at vi behandler udsatte grupper så dårligt, som til-fældet er. Men det er klart, at det er en politisk prioritering, og der har Venstre, Dansk Folke-parti og Det Konservative Folkeparti valgt, at de